

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

психоактивних речовин серед значної частини населення різних країн у зв'язку з психотравмуючим впливом коронавірусної інфекції та її соціальних наслідків.

Список використаних джерел

1. Сорокин М.Ю., Касьянов Е.Д., Рукавишников Г.В., Макаревич О.В., Незнанов Н.Г., Лутова Н.Б., Мазо Г.Э. (2020) *Психологические реакции населения как фактор адаптации к пандемии COVID-19*. Обзор психиатрии и медицинской психологии. 2020. № 2. С 87-94.
2. Wang C., Pan. R., Wan. X. et al. (2020) *Immediate psychological responses and associated factors during the initial stage of the 2019 coronavirus disease (COVID-19) epidemic among the general population in China*. Int. J. Envir. Res. Publ. Hlth. 2020. Vol. 17, N 5. P. 1729.
3. Canady V.A. (2020) *New report examines medication trends for depression, anxiety and insomnia*. Mental Health Weekly. 2020. DOI: 10.1002/mhw.32344.
4. Huang Y., Zhao N. (2020) *Generalized anxiety disorder, depressive symptoms and sleep quality during COVID-19 outbreak in China: a web-based cross-sectional survey*. Psychiatr. Res. 2020. Vol. 288. DOI: 10.1016/j.psychres.2020.112954.
5. Lee S.W., Yang J.M., Moon S.Y. et al. (2020) *Association between mental illness and COVID-19 susceptibility and clinical outcomes in South Korea: a nationwide cohort study*. Lancet Psychiatry. 2020. Vol. 17. P. S2215.
6. Mertens G., Gerritsen L., Duijndam S. et al. (2020) *Fear of the coronavirus (COVID-19): Predictors in an online study conducted in March 2020*. 2020. Vol. 74. DOI: 10.1016/j.janxdis.2020.102258.
7. Petzold M.B., Bendau A., Plag J. et al. (2020) *Risk, resilience, psychological distress, and anxiety at the beginning of the COVID-19 pandemic in Germany*. Brain Behav. 2020. Vol. 10, N 9. P. e01745.
8. Salari N., Hosseini-Far A., Jalali R. et al. (2020) *Prevalence of stress, anxiety, depression among the general population during the COVID-19 pandemic: A systematic review and meta-analysis*. Global and Health. 2020. Vol. 16, N 1. P. 57.
9. Pierce M., Hope H., Ford T. et al. (2020) *Mental health before and during the COVID-19 pandemic: a longitudinal probability sample survey of the UK population*. Lancet Psychiatry. 2020. Vol. 7, N 10. P. 883-892.
10. Zuercher S., Kerksieck P., Adamus C. et al. (2020) *Prevalence of Mental Health Problems During Virus Epidemics in the General Public, Health Care Workers and Survivors: A Rapid Review of the Evidence*. BMJ Yale, MedRxiv preprint: <https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2020.05.19.20103788v1.2020>. DOI: 10.1101/2020.05.19.20103788.

УДК: 159.923+316:37

ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Ткач Олена, здобувач ОС «бакалавр», 4 курс, РДГУ

Керівник: Назаревич В.В., канд. психол. наук, доцент

Проблема формування позиції вигнанця – учня з низьким соціальним статусом – останні декілька років активно знаходиться в центрі уваги соціальної та психологічно-педагогічної думки. Висока динаміка соціокультурних змін помітно проявляється в характері статусно-рольових та морально-ціннісних установок, деформації світогляду молодого покоління. В умовах соціальної кризи найбільше піддається впливам та знеціненням ідеалів молоде покоління, оскільки у них ще не сформована система цінностей, а світогляд настільки мінливий, що зміна настроїв може призвести до втрати морального та психологічного клімату нації. Напружена та нестійка соціально-економічна ситуація розвитку суспільства зумовлює

зростання різноманітних відхилень в особистісному розвитку і поведінці підлітків. Особливу тривогу викликає цинізм, жорстокість та девіантна поведінка, в результаті якої і виникає явище соціального вигнання.

Будь-яка група складається з окремих індивідів, а кожен індивід є членом якої-небудь групи. На нерозривний зв'язок людини та її оточення вказують вчені на різних етапах розвитку науки. Ще Аристотель в своєму знаменитому вислові говорив, що «людина – це соціальне створіння». З точки зору давньогрецького філософа, соціальна природа людини є головною та важливою в її житті. Дана ідея є цілком логічною: з давніх-давен гарантом самозбереження людини і наступного її відтворення в природі було проживання в об'єднанні (хоча б тимчасовому) з іншими, оскільки в групі людей із спільними цілями легше жити, ніж на самоті.

Боротьба з остракізмом спрямована на відновлення або зміцнення загрозливих потреб. Оскільки зміцнення цих потреб може призвести до конфліктних реакцій, відповіді на виклик більш схильні до змін у ситуаціях і людей. Можна підкреслити втрату приналежності або самооцінки, намагаючись вести себе таким чином, що відповідатиме схваленню групи, приєднуючись до нової групи або навіть думаючи про сильні зв'язки в інших сферах життя. Зміцнення потреб контролю та існування може призвести до соціального контролю над іншими, провокування визнання та реакції в інших, і навіть агресії та насильства. Варто відзначити, що підлітки особливо сприйнятливі до наслідків вигнання – це період підвищення самосвідомості, коли діти часто намагаються визначити, ким вони є, з майже відчутною необхідністю бути прийнятими в колектив, а явище ігнорування чи відкидання сприймається дитиною дуже болісно в цьому віці.

Неможливо повністю запобігти соціальному вигнанню, і більшість дітей відчувають це певною мірою. Підлітки, загальновідомо, чутливі і можуть бути засмучені через непорозуміння або бути виключені ненавмисно з групи. Тому важливо пояснити різницю між цим і навмисним уникненням і знущанням. Якщо підліток говорить, що він піддається вигнанню, важливо серйозно ставитися до його проблеми. Варто дати дитині можливість говорити про це, своїми словами, і не пропонувати причин, чому виникають відчуття, що їх залишили поза увагою, наприклад, будучи сором'язливими. Якими б не були сприйняті причини, ситуація все ще неприйнятна і шкідлива. Хоча це зрозуміло складно, варто намагатися не злитися і не залишати підлітків з даною ситуацією наодинці. Замість цього потрібно навчити підлітків різним способам відчувати себе впевненими, а не безсилими, і нехай вони придумують свої власні рішення. Зрештою, дитина повинна знати, що хоча вона не може змінити спосіб поведінки інших, вона може контролювати свою реакцію на них.

Проблема будь-якого дитячого колективу полягає не тільки в активному неприйнятті або вигнанні одного з членів групи (класу) – це явище помітне для оточуючих, і, отже, його легше відстежити і спробувати припинити на самому початку. Але справа в тому, що багатьом дітям дуже важко увійти в колектив, відчути себе затишно і впевнено серед однолітків. Якщо дитину не ображають, але і не приймають (наприклад, останньою вибирають в команду, не радіють її успіхам), то їй не менше самотньо і погано, ніж жертві активної неприязні з боку однолітків. Вона думає: «Якщо одного разу я взагалі перестану ходити в школу, ніхто і не помітить».

Представник екзистенційно-гуманістичного напрямку І. Ялом наголошує на тому, що «ізоляція, є більш вагомою, ніж прихильність». Він стверджує, що страх екзистенційної ізоляції є рушійною силою багатьох міжособистісних відносин і важливою динамічною характеристикою феномена перенесення. Вийти зі стану міжособистісного злиття означає зіткнутися з екзистенційною ізоляцією, що супроводжується страхом і безсиллям. Вихід з міжособистісного злиття кидає індивіда в екзистенційну ізоляцію. Дилема злиття-ізоляції – або, як її зазвичай називають, прихильність-сепарація – основне екзистенційне завдання розвитку [3, с. 240]. Представник екзистенційного напрямку М. Бубер вважав, що у відносинах «Я-Ти»: коли «Я» по-справжньому знаходиться у відносинах з іншим, воно змінюється, стає відмінним від «Я», яке було до «Ти». Воно переживає нові аспекти себе, відкривається не тільки іншому, а й самому собі. Неважливо, що ставлення пацієнта до терапевта «тимчасове», досвід близькості постійний. Він існує у внутрішньому світі людини

як постійна точка відліку, нагадування про потенціал близькості. Відкриття себе, яке відбувається в результаті близькості, також постійне. Отже, терапевтичні відносини можуть слугувати базою для почуття безпечної прихильності [3, с. 270]. А. Ленгле писав про почуття «порожньої самотності», як почуття, яке може і не відчуватись протягом тривалого часу, маючи на увазі включення копінгових реакцій. Це почуття притаманне саме при небезпечній прихильності.

Питання соціального вигнання є доволі актуальним на сьогодні, бо ж формування лідерський якостей в сучасних дітей є дуже потужним. Кожен воліє забезпечити собі бажаний авторитет та мати поряд тих, хто буде розділяти його думку. А конкуренція за статус головного і спричиняє вигнання слабших сильнішими дітьми.

Існує певна неоднозначність у ставлення дитини-підлітка до своїх однолітків, оскільки одна з форм короткострокового остракізму здійснюється в школах та інших навчальних закладах. Дослідження показують, що в середньому люди повідомляють про переживання одного акту вигнання в день. Дослідження природи міжособистісних та внутрішньоособистісних втрат тривають.

Перспективою подальших досліджень у цьому напрямку вважаємо емпіричне дослідження психологічних особливостей явища соціального вигнання в навчальному середовищі.

Список використаних джерел

1. Болотова Е.Л. Насилие в школе: правовые последствия. *Народное образование*. 2012. №5.
2. Кравцова М. М. Дети-изгои. *Психологическая работа с проблемой*. М., 2005.
3. Ялом И. Экзистенциальная психотерапия / Пер. с англ. Т.С. Дрabbкиной/ М.: Класс, 1999. 576 с.

УДК [159.922.8:159.925]:316.624

ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ

Черниж Яна, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ
Керівник: Луцик Г.О., викладач

Соціально-економічні перетворення в українському суспільстві, нестабільність політичної ситуації загострюють проблему девіантної поведінки в підлітковому середовищі. Прояви девіантної поведінки набувають нового якісного змісту, заважають розвитку особистості підлітка та дестабілізують соціальну ситуацію загалом. Підлітки з девіантною поведінкою часто не вміють розпізнавати власні емоції, керувати ними, адекватно виявляти почуття, що збільшує глибину конфлікту між ними та суспільством. Тому, актуальним бачиться вивчення феномену емоційного інтелекту підлітків-девіантів, адже від того наскільки людина здатна керувати своїми емоціями, значним чином буде залежати її саморозвиток та успіх у всіх сферах життя.

Емоційний інтелект як соціально-психологічний феномен почали досліджувати наприкінці ХХ ст. Одними з перших до проблеми емоційного інтелекту звернулися дослідники Дж. Майер, П. Селовей, Д. Карузо, які трактували останній як здатність усвідомлювати та керувати власними емоціями. Незважаючи на новизну досліджуваного феномену у науковій літературі представлено ряд праць, які розкривають окремі аспекти емоційного інтелекту. Зокрема, заслуговують уваги праці І. Андрєєвої, Т. Березовської, Ю. Бреус, Д. Гоулмана, С. Дерев'янка, Є. Іванової, Д. Люсіна, К. Максьом, Е. Носенко, А. Петровської, О. Приймаченко, Л. Ракітянської, М. Шпака, Г. Юсупова та інші.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144